

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4484/07
06.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom suda Jelenom Tišma-Jovanović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, radi poništaja rešenja Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije - Nišavski upravni okrug Niš broj: 220-35-00106/2007-04 od 02.04.2007. godine, u predmetu građevinskom, u nejavnoj sednici veća održanoj 06.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba se UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva za kapitalne investicije Republike Srbije - Nišavski upravni okrug Niš broj 220-35-00106/2007-04 od 02.04.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Grada Niša - Uprave za inspeksijske poslove - Odseka građevinske inspekcije broj 356/1-52/07-10 od 23.02.2007. godine, kojim je naloženo investitoru AA, da u roku od 15 dana od dana prijema rešenja poruši o svom trošku izvedene radove na postavljenim zidovima sistema «KNAUF» koje je uradio u cilju formiranja stambenih jedinica, kao i formirane mokre čvorove na tavanskom delu i time tavanski prostor pretvorio u stambeni, na objektu u ___ u Ulici aa, na kat.parc.vv KO KK, a radove je izveo bez odobrenja za izgradnju i prijave početka izgradnje objekta, s tim da ukoliko ne postupi po nalogu iz stava jedan ovog rešenja, ono će biti izvršeno prinudnim putem, o čemu će biti donet poseban zaključak, a troškove izvršenja snosiće stranka, s tim što žalba izjavljena na rešenje ne odlaže njegovo izvršenje.

U podnetoj tužbi tužilac je osporio zakonitost rešenja tuženog organa zbog nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja navodeći da se on na osnovu upotrebne dozvole uknjižio u zemljišnim knjigama i kao vlasnik tavanskog prostora u novoizgrađenom delu zgrade koja se nalazi u ___ u Ulici aa, s tim što je u tavanskom prostoru započeo unutrašnju adaptaciju u posebne prostorije radi sopstvenog korišćenja, koja se sastojala u izvođenju unutrašnjih radova, odnosno o promeni organizacije prostora, radi čega nisu vršene bilo kakve intervencije u konstrukcionom smislu. Budući da nisu vršene nikakve intervencije na fasadi koje bi uticale na spoljašnji ili unutrašnji izgled zgrade ili kojima bi se na bilo koji način menjao spoljašnji izgled zgrade, po oceni tužioca nije bilo razloga za podnošenje zahteva za izdavanje odobrenja za izgradnju, niti prijavu početka radova. Ovo sa razloga što se unutrašnja adaptacija dela tužiočevog tavanskog prostora sastojala samo u postavljanju pregradnih zidova lakih sistema «KNAUF» unutar prostora, tako da je započeta adaptacija bila u skladu sa odredbom člana 2. tač.27. Zakona o planiranju i izgradnji, a što je lično poznato tužiocu koji je arhitekta po struci. Kako se radi o reorganizaciji unutrašnjeg prostora, kojom se ne narušava statika, prvostepeni organ je ovo mogao da utvrdi na osnovu samog glavnog projekta kao i putem veštaka stručnjaka, što je propustio da učini. Zbog ovakvog propusta tuženog organa došlo je i do pogrešne primene materijalnog prava i povrede pravila postupanja, a ovu povredu tuženi organ nije ni pokušao da otkloni. Takođe je naveo da je tužilac pokrenuo postupak za dobijanje odobrenja da tavanski prostor adaptira u unutrašnji prostor koji bi koristio i za druge potrebe, a prvostepeni organ je iako je postupak dobijanja odobrenja u toku, rešenjem naložio uklanjanje pregradnih zidova, čime tužiocu čini štetu, iako za to nema zakonskog osnova, jer je eventualno mogao da naloži tužiocu obustavu radova i da mu ostavi rok predviđen odredbama Zakona o izgradnji da je pribavio odobrenje za gradnju, pa tek ukoliko tužilac ovo odobrenje ne pribavi, odnosno ne podnese dokaz da je ovaj postupak pokrenut, da donese rešenje o rušenju. Takođe je ukazao da o osporenom rešenju nije odgovoreno niti je cenjen nijedan žalbeni navod, pa ni navod da je tužilac pokrenuo postupak za izdavanje odobrenja za unutrašnju adaptaciju stambenog prostora. Predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao u svemu pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio je da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, osporenog rešenja, odgovora na tužbu i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja, pravilno je postupio građevinski inspektor, kada je na osnovu ovlašćenja propisanog članom 141. stav 1. tačka 1. i stav 2. Zakona o planiranju i izgradnji ožalbenim rešenjem naložio tužiocu da o svom trošku poruši postavljene zidove sistema «KNAUF» u tavanskom prostoru u cilju formiranja stambenih jedinica, kao i formirane mokre čvorove, u stambenom objektu u ___, u Ulici aa, izgrađen na kat.parc.vv KO KK, jer je tužilac ove radove izveo bez odobrenja za izgradnju i bez prijave početka izgradnje objekta, s tim da ukoliko ne postupi po nalogu iz stava jedan ovog rešenja, ono će biti izvršeno prinudnim putem, o čemu će biti donet poseban zaključak, a troškove izvršenja snosiće stranka, s tim što žalba izjavljena na rešenje ne odlaže njegovo izvršenje.

kat.parceli vv KO KK, jer je tužilac ove radove izveo bez odobrenja za izgradnju i bez prijave početka izgradnje objekta, pozivajući se na odredbe člana 88. i 114. Zakona o planiranju i izgradnji.

Po oceni suda, osnovano tužilac tužbom ukazuje da je donošenjem osporenog rešenja povređen zakon na njegovu štetu. Naime, prema stanju u spisima tužilac je zemljišno-knjižni vlasnik tavanškog prostora u stambenom objektu u __, Ulica aa, izgrađenom na kat.parceli vv KO KK i u ovom tavanškom prostoru je izveo određene radove – postavio zidove sistema «KNAUF» u cilju formiranja stambenih jedinica i formirao mokre čvorove, a 08.02.2002. godine dostavio je prijavu adaptacije tavana u stambeni prostor Upravi za planiranje i izgradnju Grada __, radi odobrenja radova na adaptaciji tavana u stambeni prostor. Imajući u vidu ove činjenice nadležni organ za izdavanje odobrenja za izgradnju, kome je ova prijava podneta, bio je u obavezi da u roku od sedam dana od dana podnošenja prijave, obavesti podnosioca prijave o određenim nedostacima (ukoliko nije podneta dokumentacija ili dokazi koji se podnose u prijavi, odnosno ukoliko je promena namene u suprotnosti sa urbanističkim planom ili je za radove navedene u prijavi potrebno izdavanje odobrenja za izgradnju), a kako je to propisano članom 97. stav 9. Zakona o planiranju i izgradnji, kako bi investitor otklonio navedene nedostatke. Iz spisa se vidi da organ nadležan za izdavanje odobrenja za izgradnju nije postupio na zakonom propisani način, a imajući u vidu da je tužilac – investitor prijavu podneo pre donošenja prvostepenog rešenja, kako to proizlazi iz stanja u spisima, to su osnovani navodi tužbe da je građevinski inspektor u vršenju inspekcijaskog nadzora trebalo da primeni odredbe člana 141. stav 2. tačka 2. Zakona o planiranju i izgradnji i rešenjem naloži obustavu radova, a ne da naredi rušenje objekta, kako je to učinjeno, jer za takvo postupanje nema činjeničnu osnovu u spisima. Pri tom je pogrešno pozivanje upravnih organa na odredbe člana 114. Zakona o planiranju i izgradnji, kojom je regulisana prijava početka izvođenja radova i utvrđena obaveza investitorima da u roku od osam dana pre početka gradnje objekta prijave organu nadležnom za izdavanje odobrenja za izgradnju naziv izvođača, početak izvođenja radova i rok završetka i podnesu određenu dokumentaciju, između ostalog i odobrenje za izgradnju, kako je to propisano stavom 2. ovog člana.

Sa napred iznetog, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i odlučio kao u dispozitivu presude. U ponovnom postupku, saglasno odredbi člana 61. Zakona o upravnim sporovima, tuženi je dužan da postupi po primedbama iz ove presude, tako što će pravilno utvrditi činjenično stanje vezano za ishod prijave za adaptaciju, od čega zavisi pravilna primena materijalnog prava.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 06.12.2007. godine, U. 4484/07

Z a p i s n i č a r Predsednik veća-sudija

Jelena Tišma-Jovanović, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VG